

i Rigsdagen været rejst over for Finansministeren, som i den Anledning nedsatte et Udvalg til at foretage en Undersøgelse heraf. Da dette Udvalgs Arbejde imidlertid ikke er resulteret i, at man har søgt Ændringer gennemført, maa Forslagsstillerne mene, at det, saaledes som Domstolens Praksis har udviklet sig, vil være nødvendigt at tage Spørgsmaalet om en Revision op.«

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kristen Amby) mindede om, at Spørgsmaalet om Revision af Loven angaaende den ekstraordinære Tjenestemandsdømstol tillige havde været rejst i Folketinget, og at der som et Resultat heraf var blevet nedsat et sagkyndigt Udvalg. Dette Udvalg afgav den 29. Marts 1946 en Betænkning, som imidlertid ikke indeholdt Forslag om Ændringer, idet Udvalget ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at stille saadanne. Hvad specielt Hovedspørgsmaalet om Oprettelse af en Appellinstans angik, anførtes en Række Betæneligheder, som skønnedes at opveje Fordelene ved at have to Instanser.

Naar Forslagsstillerne havde fundet det paakrævet, at Sagen blev taget op til Behandling igen, laa Aarsagen i de *uensartede Domme*, som var afsagt af Tjenestemandsdømstolen, og den Uro, som dette havde foraarsaget. Rent bortset fra, hvad man mente om, hvorvidt Afgørelserne i de enkelte Tilfælde var for strenge eller for milde, havde det for mange været en daglig Pine at læse om disse Ting. Man haabede derfor, Finansministeren vilde indvilge i, at Revisionsspørgsmaalet paa ny blev overvejet.

Finansministeren erkendte, at det ikke var heldigt, om der opstod Uro om en Dømstol, fordi betydelige Kredse af Befolkningen havde den Opfattelse, at de anklagede ikke blev behandlet lige. Dømstolene skulde ikke gerne være Genstand for Diskussion i det daglige Liv, og Ministeren vilde derfor ikke modsætte sig, at Spørgsmaalet om en Revision af Ordningen blev taget op paa ny.

H. C. Hansen (S.) fandt ogsaa, at Sagen burde overvejes. Efter hans Opfattelse vilde det være mest formaalstjenligt, at der nedsattes et Rigsdagsudvalg, som kunde faa Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet med Formanden for det sagkyndige Udvalg og med Repræsentanter for Tjenestemandsgesamfundene.

Hertil sluttede *Lorentzen* (V.) sig, idet der efter hans Opfattelse skulde meget vægtige Grunde til for ikke at indføre en Appellinstans.

Robert Mikkelsen (D. K.) ansaa ikke Forslaget for vel motiveret, for saa vidt angik Spørgsmaalet om Ankeadgang. Efter